

Kemény, vagy puha szappan a jobb?

Előző cikkünkben a szappanfőzéshez használt zsíradékokat és a szappanfőzés módját tárgyaltuk. Most arról óhajunk beszélni, milyen szappannal jobb mosni. Szárazabb, vagy friss szappannal.

Bármilyen hihetetlennek látszik, mégis úgy van, hogy a puhább szappan használata gazdaságosabb. Tény, és való, hogy a kemény szappan nehezebben kopik, tartósabb és így sok háziasszonyban azt a balhiedelmet kelti, hogy a száraz szappan gazdaságosabb. Ez azonban tévedés, mert nem az a cél, hogy csak a szappannal takarékoskodjunk, hanem hogy a fehérneműt kiméljük, fáradtságot, időt és pénzt takarítsunk meg. Kemény szappannal alaposan dörzsölni kell a fehérneműt és ezt csupán azért tesszük, hogy elegendő habot kapjunk. Mi ezzel szemben, ha puhább szappannal mosunk, légséges a nedves fehérneműn néhányszor áthuzni a szappant és ugyanannyi habot nyerünk. Tévedés azt hinni, hogy a ruhának szüksege van arra, hogy kőkemény szappandarabbal dörzsöljük. Éppen ellenkezőleg, ez a kemény dörzsölés rongálja a fehérneműt és idő előtt teszi tönkre annak szálait. Nem is beszélve arról a hallatlan erő és időpocsékolásról, amit a kemény szappannal való bánásmód igényel. Mosásnál a legfontosabb magának a fehérneműnek az épsége és ezt nem volna szabad kockáztatni. helytelen szappanok használata által. Tisztelet és becsület a háziasszonyok sok évtizedes tapasztalatainak, egyet azonban mégis figyelmen kívül hagytok eddig: ma már nem azt az erős szálú háziszőtestet hordjuk vagy használjuk, mint nagyanyáink idejében volt divatos.

Ezek kibírtak egy hosszú életen keresztül dörögést, kefélest, lugoást és más erőszakos kezelési módot, ha azonban a mai könnyebb és gyengébb szálú fehérneműket is ugyanígy kezeljük, akkor azok nemhogy egy életen keresztül nem tartanak ki, de még azt a pár évi élettartamot sem érik el, amire készültek, hanem néhány mosás alatt szertefosznak.

Nem győzzük tehát eléggé hangsúlyozni, hogy a fehérneművel kiméletesen kell bánni és ennek érdekében helyesen kiválasztott zsíradékokból készült, helyesen és jól kifőzt nem kemény szappannal kell mosnunk, ha azt akarjuk, hogy ne csupán a szappanmennyiséggel gazdálkodjunk, hanem magával a fehérneművel is. Erre utalt az a kis mulatságos trükk-film is, amit a moziban láttunk. Ez a film vidám jelenetekben mutatta be nekünk az egyszerű nagymosást. Amit a film mulattatva mesélt el, az az életben komoly valóság. Abban a korban, amikor a régi postakocsik helyett ma már autóval és repülőgéppel néhány óra alatt Pestre és még messzebbre lehet eljutni, a tudományának sikerült azt is megoldania, miképp lehetséges a fehérneműt ragyogó fehérre mosni anélkül, hogy látástól vakulásig törnénk magunkat, pocsékolnánk időt, pénzt és fáradságot és anélkül, hogy rongálnánk a fehérneműt. Okos háziasszonyok a mosás előtti este Asszonydicséret oldatba áztatják be a fehérneműt. Ez a mosópor is kapható minden jobb üzletben és az ára pár fillér.

Az asszonydicséret elegendő mennyiségű és kitűnő minőségű poralaku szappant tartalmaz. A használati utasítás szerint elkészített áztató vízben a fehérneműt éjszaka keresztül ázik és ezen közben az Asszonydicséret oldata minden kézi munka nélkül meglazítja a ruhában lévő szennyet és részben már ki is oldja. Reggelre az áztató víz már is erősen szürke és ha most a fehérneműt ebben az oldatban reggel alaposan átgörjük, a fehérnemű már is félig tiszta!

Most azután a tulajdonképeni mosás következik és ennek kétféle módja lehetséges. Ha az éléskamrában, vagy a szekrény tetején sok a háziszappan, akkor a fehérnemű kimosását természetesen ezzel végezzük, ismételtet azt ajánljuk azonban, hogy lehetőleg puhább szappannal mossunk és a fehérnemű erős dörögését kerüljük. Friss szappant természetesen nem szabad a vízben ázni hagyni, hanem a fehérnemű egyszer, kétszer való áthúzása után száraz helyre kell felretennünk. Most már csak a fehérnemű kifőzése következik, ami azért is fontos, hogy a ruhát fertőtlenítsük. Különösen fontos ez akkor, ha rossz minőségű szappannal mostunk, amit esetleg elhullott, beteg állatok zsírából főztünk. A kifőzéshez okvetlen Radiont vegyünk, ami 60 százalék kitűnő minőségű poralaku szappan mellett azt a fehérítő szert tartalmazza, amiről első cikkünkben rész-

letesen szoltunk.

A Radiont a budapesti Htuer gyár készíti, ugyanaz a gyár, amelyik többek között a közismert KULCS-szappant gyártja immár több, mint 100 éve. A gyár neve teljes garancia arra, hogy a Radionban lévő fehérítő szer helyes használat mellett a fehérneműre teljesen ártalmatlan és tökéletes eredményt biztosít. A fontos csak az, hogy a Radiont hideg vízben oldjuk és a víz felszínén uszó esetleges csomócskákat ujjainkkal tökéletesen szétnyomjuk, tehát a doboz tartalmát teljesen és minden maradék nélkül feloldjuk.

Legközelebbi cikkünkben arról lesz szó, miképp mos egy modern háziasszony és miképpen éri el, hogy a fehérneműt mosás közben a legmesszebbmenő módon kiméljük és ezáltal élettartamát megduplázzuk.

A szegedi egyetem Klebelsberg-ünnepe

Dr. Széki Tibor és dr. Kovács Ferenc beszéde Klebelsberg munkásságáról, jelentőségéről, egyetemépítéséről

(A Délmagyarország munkatársától.) Varsánap délelőtt a szegedi Ferenc József-Tudományegyetem tanácsa gróf Klebelsberg Kuno emlékének áldozott. Délelőtt 11 órakor az egyetemi tanács megjelent a fogadalmi templomban gróf Klebelsberg Kuno kriptájánál és dr. Széki Tibor rektor megkoszorúzta a sírt. Fél 12 órakor az aulában ünnepi közgyűlést tartottak, amelyen nagy közönség jelent meg. Képviseltette magát az ünnepségen a kultuszminiszter dr. Olaj Ferenc miniszteri osztálytanácsossal. A város hatósága képviselőjében dr. Somogyi Szilveszter polgármester jelent meg, a szegedi helyőrséget pedig tisztiküldöttség képviselte. Az első sorokban foglalt helyet Glatfelder püspök, Raskó Sándor főesperes, Becker Vendel pápai kamarás, dr. Lang-Miticzky Ernő, a tábla elnöke, dr. Aigner Károly ny. főispán, dr. Buócz Béla rendőrfőkapitányhelyettes, Kiss Károly tanfelügyelő és még sokan mások a közintézmények vezetői közül. Képviseltették magukat az ünnepségen az egyetemi bajtársi egyesületek is.

Az egyetemi énekár a Hiszekegy eléneklésével nyitotta meg az ünnepi közgyűlést, majd

dr. Széki Tibor rektor

mondott megnyitó beszédet:

— Alig múlt két éve annak — kezdte beszédjét —, hogy ugyanebben a teremben megjelentünk a kultuszminiszteri székéből akkor nemrég távozott nagy patronusunk, ma már csak áldott emlékü igaz barátunk előtt, hogy az üdvözlő szónak szavaival élve: a változott körülmények között megismételjük meg nem változott érzelmeinkről a bizonygatást. Milyen nagyoknak, milyen erőseknek, bátraknak éreztük magunkat akkor, mikor ő előtte önthettük ki szívünkben a ragaszkodásnak, a szeretetnek, a nagybecsülésnek, a hódoló tiszteletnek jeleit s milyen szegényeknek, elárvultaknak és elhagyottaknak tudjuk magunkat most, mikor róla emlékezünk.

— Engedd meg megdicsőült lélek, hogy a mostani szomorú ünnepi percekre idézzük ide rendkívüli szellemalakodat, hadd érezzük magunkat jelenlétben bizakodóbbaknak, a te mindenkor hangoztatott optimizmusodon reménykedőbbeknek, a te emberfeletti munkásságodon fáradhatatlanoknak. Hadd táruljon fel előttünk az a perspektíva, melyet a te rajongásig szeretett hazáért folytatott kulturpolitikád tett oly messzire láthatóvá.

— Nagynevű volt kultuszminiszterünk irányelvei és célkitűzései abból a mély meggyőződésből fakadtak — folytatta a rektor —, hogy a kulturfőlény a magyarnak a lét, vagy nemlét sorsdöntő kérdése. Ennek a cáfolhatatlan igazságnak tudatában építette kérlelhetetlen dacos elszántsággal, a folytonos ostromok és támadások tüzeiben a kultúrának gátjait és védő falait, ennek oltalma alatt ölelt minket szegedieket szeretettel magához és biztosította számunkra a tudomány műhelyének csarnokait úgy hogy a legutóbbi napok félelmetes viharjai sem tudták alappillérijében megingatni.

— Már magában ezért, a további létünket biztos alapokra fektető, építő, értéket termelő munkájáért, melyet a lelki világában parancsolólag

uralkodó „kell” szócskától hajtva lázas sietséggel, gáncssal, szemrehányással nem törődve, akadályokat letipró energiával — a közel jövő veszedelmeit mintegy megérezve — juttatott csaknem teljes befejezéshez, a hálának legmélyebb érzésével kell eltelve lennünk emléke iránt. Ez, az egész lelkünket átható mélységes hálaérzet késztet mindnyájunkat természetesen arra, hogy ő reá folyton emlékezzünk, amikor a fogadalmi templom térére lépünk éppen úgy, mint mikor laboratóriumi munkáinkhoz kezdünk, mert nekünk róla nemcsak a kövek, hanem műszereink legapróbb csavarjai is beszélnek.

— Különösképpen emlékeznünk kell most elmúlásának gyászos évfordulója alkalmából, hogy visszaidézve képzeletünkbe az ő rendkívüli tehetségeit és erőit, azokat példaképpen magunk elé állítva, erőt és biztatást nyerjünk a további munkára és küzdelemre. Az, amit áldott emlékü volt kultuszminiszterünkben nagybecsültünk, szeretünk és csodáltunk él és élmi fog nemcsak a mi, hanem utódaink szívében, az idők örökkévalóságában, a história lapjain, mert őt az utókor történetének hagyományul adva, halhatatlan lesz.

A megnyitó beszédet hosszantartó tapssal fogadták, majd

dr. Kovács Ferenc

egyetemi tanár tartotta meg ünnepi beszédét.

— A szegedi Ferenc József Tudományegyetemnek gróf Klebelsberg Kuno emlékének szentelt ünnepén felszólalni s az ünnepségre egybegyűltek érzelmeit tolmácsolni, több, mint nehéz és felelősségteljes feladat — kezdte beszédét. A hálás kegyelet adóját leróni a magyar kultúrügyeket hosszú időn át vezető kormányfőfiúval, az egyetem disz doktorával, a város diszpolgárával szemben itt, ebben a városban, ezen az egyetemen, egyáltalán nem az, amit feladatnak nevezünk; oly kevéssé nem az, amint hogy nem feladat, hanem annál sokkal több, szeretni szülőinket és szívünkben ápolni megdicsőült emléküket.

— Klebelsberg Kuno nagy elgondolásai végrehajtásánál úgy járt el, mint a szülő, amikor a gondjaira bízott sorában gyermekeit is látja és a gyermekeit közvetlenül érintő feladatokat nagyobbszeretettel, szeretőbb odaadással oldja meg, mint amely szeretettel és odaadással fárad mások boldogulásán. Gróf Klebelsberg szeretetével így tüntette ki az ország minden városa közt Szegedet, a magyar kultúra minden intézménye között a mi egyetemünket és csakis e megkülönböztetett szeretettel magyarázhatjuk, hogy

legkedvesebb elgondolásait, legnagyobb alkotásait, legmélyebben szántó terveit itt, minálunk és miértünk valósította meg.

Ha köhög csak
GERLE
FÉLE
FENYŐ MENTHOL CUKROT
Kérje.
Ára
40 fill.
A Kígyó-palikában
Kárász u. sarok. (Kiss D. palota)

MA
HARMONIA 3. BERLET.
FEUERMANN
gordonka-est.
TISZA 8. Délmagyarország jegyiroda